

אור לארבעה עשר פרק ראשון פסחים

מסורת הש"ם

(6) נקען כי: כה. מ' תומולא ד' (3) סכת ט.
 (7) כבש' (א) י' ומכה'ס' (ד) נקען כה. כט'.
 (8) נקען טרך להלוי ט' גניש מושפין פון מ' הילא' כה. סאתלה' פון מ' כה. סאלט'ר' (ו) י' מון' צומני' מה. קד' צומני' (כ) נקען כה. כט'.
 (9) צממי' כה. ט' צמי' (ב) נקען כה. י' ומולין כה. ט' צממי'.

גלוין השם
גמו' מושום שנאמר לך
תרדי זומני. עי' נמיינט'ה'
קדושיםך כל ד'ס צוינז;
תותם ד'ה להליך וכו' לא
הרחה אסורה ביז'ט. עיין
צ'ילט ד'ס ק' בג' עט' מוק'
ד'ס עט' גז' מלך:

מוספֶת רישׁי

מוסף תומסוף
א. לישיאד דיק ול דנא.
ה' נמי כ'. דרנאי נמי קא
ב. ו/orו כותב
לא תחש השם על מלכים.
טומך י' ט' ז. דמ"ד הורה
שהודא לנויזן לאור שא לא
לזוזון כל אולא של אולא
בלזוזון איכיל נש קאמו.
ח' נמי דה. ח. כוין
שהודא מטה רוך יוט
קרינין ר' טום. טום. מ'יך.
וועני ר' טום. טום. והה נמי
על כל אחרים. מס'ל"ס
תומך י' ט' ז. ולמה לו
לשלשנויות לא מאצ'ה.
כ' נמי ח. דילך לא משמע
שהודא מטה מני מלא
משמע שהודא מטי חישוב
שלש', ואם משם לך ז' ז' ז' ז'
טומך י' ט' ט. כוין שהוא
פ' לא מיצא ז' ז' ז' ז'
כבריר'ם שביבש. טום.
טומך י' ט' ט. אל ודאי לא
גיגל לה קאנן שדים ז' ז' ז'
מדרבין בעלמאן, גוינו וורי
אברהם. טום. ר' ט'.

רבינו חנאנא (המשך)
לך תרי זמינים. דאפילו נgi
שכבותתו שדי, ריבינה ברא
שלך א' אהה וואה אבל
אהה וואה של אחרים ושל
גבורה. נלך לך תרי זמינים.
לא יראה לך חמץ של א'
אהה וואה אבל אהה וואה
של אהדים, זה בגוי דלא

מגדלים נפקהו ניס לדמי יהוי יוס לארהן עלי יוס טוֹב סָוּתְּנָה
לארהן לאכזרי כוֹס טוֹב צמַנְמַנְיָה קְפִילָה נִיס כֶּרֶי יְקֻדָּה
לקמן נפרק כל צעה נ. ו. ז. לן' ציעור מנק חלן צרייפה
זה מנומר דמי סצנומנו בכל דבֵר קְפִילָה נִיס לְקֻמִּים צִיּוּת
ויצערנו דבֵר מהר יהלינו נכלביס
הו יְלִיכָּנו לִיס: וְאֵת מַדְקָמָמָה
סָאוּתְּנָה הָרְמַלְכָּה קְפִילָה נִיס כֶּרֶי
נון דָמָר סְגֻעָה נְהַלֵּךְ גְּמַתָּה
לְמִינִי (בְּנֵי דָר) הַקְּפָעָה גְּלָחוֹת
יְהִימָּה סְמָמָה בְּכָלְלָה גְּלָחוֹת
וְאֵת שְׁמָמָה בְּכָלְלָה גְּלָחוֹת
לְלִתְּ שָׁמַע מִינָה
פָה וְשָׁמַע מִינָה
מִינָה לֹא אָמְרָנָן
דרך הותחה נמי

לְחַלֵּק יצאת. מדקרי לא את מגלנכה א' ועוד חומר ליע"ה ב-**לְגָנֶג'** נגנו יתלהה ג' טיה קוכו ביז'יט כיוון דלאן בס מגנכה עלייה: **לֹא** אמרין מהך. דלי למילען מומן צלי גענ'ג דצענין נויר טויס קומ' סכל מה זמגען סי' ווילך: **אֲבָל** אתחה רוחאה של

שמע מינה מדרבי על
אין בעיר חמץ יצא ו
הבערה להקל בער
הויל והורתה הבעל
שלא לצורך: ת"ר ^{יע}
ימצא בבחיכם מה ת"
יראה לך שעור [לא]
גבולך לפי שנא' לא
אי אתה רואה אבל אתה
גובה ייקול טמפני ויקבל
לא ימצא אין לי אלא ב
שרוי עמר בחאר גברי
עוקב דהויליג"ס לכהן כל מליין
תמי קרח נמעני נכי וגוסה דמהם
ונך ממעניין מורייס הער' ג' לתלמה
מתשען לדמיין כלואו ובמנחות כפרק
לדי יטמען (דף ס. פס) קלח מל
תמי עיקמותיכם כמיין חד נמעני
כלאי ומוד נמעני סקעת ומינו
בקפלים מדוקרים גלו ממד כדי
על עיקם עיקם פירוש כתף עיקם
דבנולחטן בגו (וילין לכהן) דרטין
מעיקמותיכם גדו עיקם:

בכחץ מניין ת"ל לא מזא
ששבתיכם בכורות ב-
ת"ל בכל גובל וער
עובר משום כל יראה
ובכל יקל פקדנות מ-
אי אתה רואה אבל אל
ושל גבוח מניין ליתן
ושל זה וזה ת"ל שא
נאמר שאור בבחיך
בחיךם ונאמר שאור
שאור מה שאור האמור
בל ראה וביל ימציא
פקדנותן מן הנכרי אף
עובר משום כל יראה
ובכל יקל פקדנות כ-
האמור בגובלן שלך
אתה רואה של אחרינו
האמור בבחיים שלך
אתה רואה של אחרינו
אין לי אלא בנכרי שי
עמד בחצר מניין ת"ל לא יי-
אבוי איפיך רבא אמר
וארישא קאי שלך אי
ראה של אחרים וש
בנכרי שלא כיבשתו
בנכרי שכיבשו ושרוי
לא ימציא והאי תנא כ

לכל אחד וראה של אחרים ישנה רשות לערוך מנגנון, אשר לא שומר על דורות המבשו של גור, אלא בגור
צער אשר כל חברה, ובגה, אין לא שומר על דורות המבשו של גור, אלא בגור
לא ימצא הוא אורה והוא אבל גור והוא שורר ערך חברו מושג שבר יוביל למגש
איא מואן החברים מטורר לאו חברו מושג של אחים ושל גור. אושנין צען מהדר
תזה אמר אסור שנאמר לא מואן מכל מקום, קמ"ל לא ריאוד לך חוץ ולא ריאוד לך שאר, לך

בז א מ"י פ"ה מה סלכota
מן ומזה סלכota צ
ופ"ד סלכota ה צ סמג להיזון
נען:

תורה או רוח השלם

1. שבעת מינים שאר לא כל ימינו בתקב"כ כי כל אבל מלחמת גוררות ובקש חזרה עשרה ישרלא בגר ובאברה האזרע' שמות ביה יט מצות זיכר את שבעת קדושים וילם כי קרא לה לך קדשו לא לך קדשה לך שאר בבל בגלא' שמוט יז
- 2.

אמר רебנן אמר רב אמר שמ"ב מדר"ע תלהו, שם אמר אין בירור החמץ אלא שרואה, דאי ציד' בל' שרואה שיבת' ברוחן מניה היכרתו בירוט של לא בשפה. להלך צבאתה, דאי סיד' מכם לילא יאצט חמי עשה והשבחת חמץ ליריה אמרין מהן שhortava הצעבה לזרוך והורתה מני של לא נזורך. י"ר שבעת ימים מיצא זרוכך מה להלך ותל' אמר אל ריאתך לך שאר כל גבורך שבעת ימים וכור, ועוד ממן ליתן לך והוא אוחז האמור של זה בוה, תיל' האמור של שאר שרואו לרוגוזה שוה, נאמר שאר בתיחים שבעת ימים שאר לא ימצא בתיחים, ונאמר שאר בבלין ובולין ריאתך לך שאר כבל בבל, מה שאר האור בבייהם עופר שהוא מצר בבייהם עופר בבל טימן ובבל קיל' פרקונינה נון קראין. טרין, כלן נמנסן בכלל דבר המצויר בעבורו וכן כלם, אף, שאר בברות לאיל דבר המשא האמור בבלולין, שאל רואה בברות ואיל דבר כתוב בהר לא ריאתך לא שאל אי אתה רואה אבל תאה האה של איזה וועל' גדרה, י"ג

בבאים של אמרורים יש גבורה מותה. אמר מר יובל יוסיין ויקלף פרקונטמן מנה הוגם ת' לא נמצא אין ל' אלא גוי שאל שבטו ואין שורי עמך בהצ'ר הוא שלם אמר אגאל אלן טמון לא פקדון, נושא שכובתון ת' לשוי ערך בהצ'ר נון ת' לא נמצא, ואקסשין לדפי מאילאי. ככלומר דבירים מהפה נון החש האישים כסדר החלק האשוו לבנים נגבי המהו הולך נג'ב לפנס והראש אהורי, כך גה, ככלומר מס אהרא ר' הרוחה לבל פקדון בוגר של בששות על אויה מהה כהה נגוי שכשושה שהוא כמו של שוראי אדריאן. אדריאן איספון. ככלומר ושכובתון הוא ושרוי ערך בהצ'ר מוכן של הוא חישוב ואסדר, אלא שנין יונק יונק של בכבשו ואנו שרוי בהצ'ר שהוא אסדר ת' לא נמצא כל. רב אמר לנו לא תחש ואישריאש. ככלומר בהלה עניין הדיברים אמרום של שרוי אתה וזה שהוא אסדר ת' לא נמצא שמרותך לאחורה. שנאמר בהלה עניין הדיברים של שרוי אתה וזה שמרותך לאחורה, ודרקון